

въ това дѣло, че прѣкупецъ-тъ купува стокѣтъ, испрѣвны вещества, искараны произведенія или стойности отъ борсата, плаща я и поставя я въ мааза или въ тефтерчето, за да я продаде кога той помисли за потрѣбный чясъ; когато връхнярь-тъ купува или продава на почякъ еднакъ стокѣ, отъ която той не мысли да приеме нито да даде чясть. Това различіе е само исхытreno; двѣты работы сѣ приличны по вситы точки.

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ сѣ подканени отъ сжщій по-тикъ, отъ желаніето да направятъ иманіе бържѣ, като дадѣтъ на извършената работа еднакъ неправиленъ стойность;

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ продаватъ скѣпо слѣдъ като сѣ купили ефтино;

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ иматъ работѣ наравно въ врѣ-мято, безъ да ся погрыжатъ за пространството;

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ гонятъ, единый и другый, слу-чайны чести, и, слѣдователно, прѣдаватся на играта;

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ правятъ работы посрѣдсомъ навѣра и съ еднаквы работенія;

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ ся убогатяватъ или ся съсип-вать съ истата бързина;

Прѣкупецъ-тъ и връхнярь-тъ, най-послѣ, или ако вѣрвятъ напрѣдъ, или ако несполучаватъ, докарватъ истѣтъ смѣтня въ рядовныты погажданія, и сжщѣтъ вредѣ на особената полза както и на общата полза.

При това, не е истина, да ся каже, че играчь-тъ на бор-сата купува и продава онова, което знае, че не трѣба да е нито прѣдадено нито платено; доказателството е, че той плаща и му плащатъ; и что, въ противенъ случай, има принуденіе, както слѣдъ всяка работа за печалба. Обаче ще каже нѣкой, че той плаща или приема само еднакъ разликѣ, а нѣ цѣнѣтъ отъ про-данъ-та или отъ купилото. Испървомъ, ако случай-тъ за плаща-ніето въ една разлика е най-простый, той е далечъ да бѣде безъ много исключенія. И что трѣба още? купувачъ или продавачъ, прѣкупецъ-тъ на борсата плаща като ся измѣнява на продавачъ и на купувачъ; той върши еднакъ простѣ банкерскѣ работѣ. За-что то му ся е платило на здраво, за всичко, за една проданъ, която той не вѣрваше да стане на срѣбро, връхнярь-тъ прѣ-станва ли, ради това, да бѣде връхнярь?

Даклемъ нѣма никое различіе да направи нѣкой между пе-чалбата и връхнината; чловѣкъ може каже само, че второто дѣйствіе е едно увеличеніе на първото; па може ся прибави още, че печалбата е проста връхнина, и че връхнината е печалба на сваята послѣдня стѣпень.

Отдѣленіето, что направихме, бѣше потрѣбно, чловѣкъ го ра-зумѣва нынѣ: то има за слѣдствіе да ослободи търговіята отъ едно опасно взаимно задѣлженіе, и което е я много пѣти засра-